

KONDENZ Festival savremenog plesa i izvođačkih umetnosti

Beograd, 21 – 26. oktobar 2014.

BELGRADE DANCEFRONT

Od 21. do 26. oktobra: svaki dan, čitav dan.... Plato pored Save (između Brankovog mosta i Betonhale)

[BELGRADE DANCEFRONT: NOVI PROSTOR ZA STANICU – DUŠAN MURIĆ & MARTIN SCHICK]

Nakon iskustva gradnje GEODEZIJSKE KUĆE u Švajcarskoj juna 2014, Martin Šik (Martin Schick, Švajcarska) i Dušan Murić (Srbija) napraviće još jednu, veću konstrukciju istog tipa. Ovog puta u Beogradu.

Prvi deo projekta u Švajcarskoj bavio se post-kapitalizmom, takoreći - bliskom budućnošću; drugi deo će se mnogo više baviti sadašnjom situacijom, reflektujući tako razliku između jakog kapitalističkog društva koje traži nove modele organizovanja i tranzicionog društva u kome su problemi mnogo bliži nečemu što bi se moglo nazvati „prošlošću kapitalizma“, odnosno prvobitnom akumulacijom kapitala. Dakle, postoji dvostruki fokus u beogradskom delu projekta: jedan koji uključuje post-kapitalističke prakse deljenja, solidarnosti i zajedništva i drugi, koji se bavi društvenim i kulturnim nepravdama i nesrećama u današnjem srpskom društvu.

Umetnici će izgraditi geodezijsku strukturu (najmanje 5m visoku) koja će simbolički predstavljati rezervni radni prostor Stanice, organizatora Kondenza, kojoj preta opasnost gubljenja sadašnjeg prostora u Magacinu, dok vlasti ne nude mogućnost drugog prostora gde bi Stanica mogla da nastavi rad. Proces pravljenja ove geodezijske strukture, novog prostora za Stanicu, obeležiće zajednički građevinski rad u koji će se uključiti umetnici-saradnici Stanice, gosti festivala, umetnička zajednica Beograda i, naravno, publika. Tokom ovog radnog procesa, organizovaće se dnevna gimnastika za učesnike (inspirisana „budžetskom gimnastikom“ Kondenz festivala, kao i procesom izgradnje).

BODYBUILDINGS – jutarnja gimnastika za zajednicu

Na bazi pokreta i odnosa koji nastaju u procesu gradnje, umetnici razvijaju fizičke vežbe i igre i nude fizičko razgibavanje svakog jutra od 22. do 26. oktobra. Tokom 30 do 45 minuta, graditelji će pripremati svoje telo i um za dnevni građevinski rad/igru.

Na kraju, novi prostor biće upotrebljen za makar jedan festivalski program i druge događaje poput klasova ili radionica, sa ciljem da se podigne svest o problemu nedostajućeg prostora za umetnike i da se podigne vidljivost kritičkih umetničkih praksi.

Martin Šik (Schick) je samostalni izvođač i koreograf iz Švajcarske, a trenutno živi u Berlinu. Bavi se istraživanjem, performativnim aktom i instalacijama u oblasti izvođačkih umetnosti kroz ispitivanje humanih ekonomija i uticaja društveno-političkih kretanja na umetnost i obrnuto. Posle pohađanja privatne baletske škole studirao je pozorište na Univerzitetu umetnosti u Bernu. Nakon kratke karijere televizijskog i filmskog glumca, počeo je da radi na nezavisnim pozorišnim i plesnim produkcijama.

www.martinschick.com

Dušan Murić je autor sledećih predstava: „A few sweaty t-shirts“, „I'm pro: spam“, „Vrbovanje Utopije: sve što...“, „Snežna kraljica“, „Robinzon Kruso“, „Martovske ide po starom kalendaru“.

Pokretač par inicijativa i projekata u domenu savremenih izvođačkih umetnosti („Next Step:“, „Jam Užina“, „Mozart Or Z of ART“, Stanica, „S.N.O.B.“).

Stipendista nedovoljnog broja stipendija i osvajač nedovoljnog broja nagrada, nihilista, neradnik, nečlan, zen zeleni anarhista, srećni otac.

[-----]

**22. oktobar [sreda]..... 20h
Magacin u Kraljevića Marka**

[double bill – Mijačević/Zorec/Murić]

[ETIDA ZA SLAVOJ ZIZEK TRIO DEVETI KORAK – IVAN MIJAČEVIĆ]

Ovaj rad inspirisan je tekstem “Napumpajmo komade sebe u luksuzni instrument savremenog robovlasništva” koreografa i performerera iz Beograda, Dušana Murića, i kreiran je u okviru projekta Task i festivala platforma.hr u Zagrebu aprila 2014. godine.

U slučaju da se morate odlučiti između ponavljanja onoga što je teško ponoviti i menjanja onoga što je teško promeniti, šta biste odabrali? Predstavljanje: neideološka lekcija / video skrining / čujna struktura improvizacije / dokumentaciono-tehnološko poklonjenje / scenski performans / samokategorizacija.

Strategija, libreto, AV, izvođenje: Ivan Mijačević i Aleš Zorec. Slavoj Zizek Trio je aktivan od 2007/2008, dolazi iz Ptuja, živi i radi u Ljubljani, razvija strategije za kritičko promatranje kreativnog procesa, saraduje s danceCO, G-Fart, inability crew. To je manufaktura za proizvodnju samopromotivnog materijala.

[PERFORMANS KOJI POZIVA NA UNIŠTENJE SVETA – DUŠAN MURĆ]

“Tu sam da učinim da mislite da ja rešavam robleme, ali, u stvari, ja samo mislim glasno.”

Tokom rada na komadu inspirisanim Dušanom Murićem, Ivan Mijačević i Aleš Zorec napisali su više od 50 strana novog teksta. To je osnov za performanse *Performance koji poziva na uništenje sveta* koji ostaje na scenskom setu koji je prethodno napustio Slavoj Žižek trio.

To je komad koji poziva na revoluciju ; molitva, ritual, akt psovanja.

“Ja sam sa obe strane izloga – da li bih kupio sebe kada bih bio vi?”

Dušan Murić je autor sledećih predstava: „A few sweaty t-shirts“, „I’m pro: spam“, „Vrbovanje Utopije: sve što...“, „Snežna kraljica“, „Robinzon Kruso“, „Martovske ide po starom kalendaru“.

Pokretač par inicijativa i projekata u domenu savremenih izvođačkih umetnosti („Next Step:“, „Jam Užina“, „Mozart Or Z of ART“, Stanica, „S.N.O.B.“).

Stipendista nedovoljnog broja stipendija i osvajač nedovoljnog broja nagrada, nihilista, neradnik, nečlan, zen zeleni anarhista, srećni otac.

23. oktobar [četvrtak]..... 20h

Bitef Teatar

[KINETIC MAKEOVER – MILKA DJORDJEVICH]

Kinetic Makeover Milke Djordjevich je solo plesni komad koji daje moć i autonomiju jednom telu. Ovo telo pokušava da proizvede različite slike kroz samonametnuti zadatak ponavljanog i kompulzivnog kretanja/pokreta. Neprekidna akcija je sredstvo promene da bi se uspostavio novi način gledanja i bivanja. Različiti pragovi tela otkrivaju se kroz to samovođenu istrajnost. Akcije osciliraju između repetitivnog, mehaničkog, modenskog, održivog, hipnotičkog, energetskog, agresivnog i euforičnog. Akt činjenja je uvek u pregovoru između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Ples je pokušaj ovde i sada, beskrajni napor koji prestaje da postoji. Rad je ostatak tela i njegovog potencijala, onoga što predstavlja i kako postoji.

Milka Djordjevich je umetnica iz SAD koja se interesuje za istraživanje granice između tačaka na kojoj ples počinje i gde se završava. Završila je studije umetnosti na UCL i master studije koreografije na Sarah Lawrence College. Njen koreografski rad bio je prikazan u Njujorku, na primer u Dance Theater Workshop, Danspace Project, Movement Research at Judson Church, The Chocolate Factory Theater, The 2010 Whitney Biennial, Dixon Place and the Catch! Performance series i u San Francisku u Counterpulse i the Garage. Prikazala je svoj rad na sledećim scenama i festivalima: Azione Festival (Milano); Artdanthe Festival (Vanves, Francuska); Toihaus Theater (Salzburg, Austria); WUK (Vienna, Austria); Ophelia is Not Dead Festival (Lodz, Poland); Fabrik Potsdam (Potsdam, Nemačka); Uferstudios (Berlin); Srpsko narodno pozorište (Novi Sad); Bitef Teatar (Beograd); Rex (Beograd); Gateshead International Festival of Theatre (Gateshead, UK).

Sarađivala je sa kompozitorom Chrisom Peckom i Draganom Bulut (Made in China).

[-----]

24. oktobar [petak]..... 20h
Bitef Teatar

[REARRANGING (AND) THE SELF-ARRANGED - SONJA PREGRAD & NIVES SERTIĆ]

Ovaj rad u nastanku rezultat je rezidencije na [Identity.Move!](#) projektu. Teme oko kojih je organizovao IM ! su identitet, proces i povezivanje kako plesnih institucija Istočne Europe, tako i plesnih umetnika sa umetnicima raznovrsnih disciplina.

Za Nives i Sonju pitanje identiteta je, između ostalog, i pitanje odnosa i načina na koji reflektujemo one s kojima smo u odnosu. Prijateljice i saradnice grade istraživanje o odnosu - dvaju medija (plesa i videa/filma), dva tela, dva id-entiteta, njih dve.

Pitanje o odnosu dva medija i dve žene.

O tome kako subjekt i objekt plešu zajedno u rečenici, na sceni ili u slici.

O tome da li je potreba za stvaranjem 'umetnosti' pokušaj uređivanja ili pojednostavlivanja nečeg spoljašnjeg što je već samo u sebi (prirodno) uređeno.

Sonja Pregrad je autorka i performerka koja trenutno živi između Berlina i Zagreba, radi na predstavi "Ples 20143/44" sa Vilijem Pragerom, predaje na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (Odsek za animirani film i nove medije) i SMASH programu u Berlinu i saraduje na međunarodnoj interaktivnoj plesnoj publikaciji-projektu TASK sa Tala plesnim centrom.

Nives Sertić je završila animirani film i nove medije na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti. Bila je glavni koordinator Akademije kao laboratorijskog projekta na ALU U Zagrebu. Ostvarila je brojne saradnje sa pozorišnom i plesnom scenom. Krajem 2009. godine počela je projekat koji još uvek traje O MM, fokusiran na istoriju Multimedijalnog centra Studentskog centra Univerziteta u Zagrebu. Od 2009. do 2012. godine ona i umetnica Iva Cepanes vodile su saradničku interdisciplinarnu platformu za mlade umetnike i kulturne radnike Antibiotik u AKC Medika, gde je učestvovala u brojnim grupnim izložbama.

25. oktobar [subota]..... 10.30 - 15.30h
Magacin u Kraljevića Marka

[RADIONICA: SONJA PREGRAD & NIVES SERTIĆ]

Kroz interes za to što može nastati kad dva medija stavimo u horizontalni odnos jedan sa drugim, kao dva entiteta, dvije osobe koje gledaju jedno u drugo, u stvarnom vremenu, umesto da jedan ili drugi biva instrumentaliziran. Šta kad niti jedan ni drugi nemaju potpunu kontrolu nad organizacijom pažnje, nego izvedba nastaje iz njihove su-igre?

Šta je refleksija između medija pozorišta i medija videa? Kako se ta dva medija ogledaju jedan u drugom i koji je produkt tog odnosa?

Kako telo koje poimamo kao objekt promatranja na pozornici može odjednom početi gledati dok je gledano i objasniti nam da je to što vidimo samo ugao suprotan od ugla iz kojeg ono vidi?

[-----]

25. oktobar [subota]..... 16h

[SAOSEĆAJNO / PLJUVANJE]

Kalemegdan, Kalemegdanska terasa

Saosećajno/Pljuvanje američke umetnice Karmen C. Vong (Carmen C. Wong) je gastro-predstava koja pretvara banalno, svakodnevno iskustvo jedenja/pljuvanja u simbolički izraz, pretvarajući nešto što je inače prepoznato kao čin gnušanja u čin blagosiljanja i stvaranja. Učesnike će saradnici zamoliti da probaju izbor hrane (kustoski odabran iz kolekcije narativa jedenja) i izbace semenke dok stoje iza odbrambenih zidova Beogradske tvrđave. Ovako jedenje/pljuvanje postaje jedan oblik znanja, razigrani način prepričavanja priče i meditativni ritual. Učesnici će postati izvođači – aktivni agenti koji mogu odabrati da prevaziđu norme, te da odluče šta odbijaju/ispaljuju, fizički proizvedeći potencijal promene. Ispod površine igre i hrane (i igranja hranom) projekat istražuje šta bi moglo da bude očuvano, a šta se konzumira; u čemu se može uživati, a šta se izbacuje.

[-----]

25. oktobar [subota]..... 20h

Magacin u Kraljevića Marka

[#aspellforfainting – GILLIAN CHADSEY & IVAN TALIJANČIĆ / WAXFACTORY]

Novi rad za solo performeru/PJ, umetnika koji se bavi zvukom / DJ i za video umetnika / VJ, *#aspellforfainting* je improvizacija ponovo kreirana za svako izvođenje kroz upotrebu raznih tekstualnih izvora (Galeb, Makbet, Tramvaj zvani želja, Američki idol, Ples sa zvezdama, instrukcije sa YouTube kanala itd.), niz muzičkih tema i zvukova, kao i mnoštvo objekata kao istraživanje u haosu stvaranja. Performer dobija niz zadataka da izvrši dok DJ/VJ tim konstantno kruži kroz tekstulane izvore, zvukove, svetlosne promene i rekvizite postavljene na put performeru.

Koristeći Charcoova *Predavanja utorkom* uveče i njegova istraživanja histeričnog performansa kao odskočne tačke, umetnici trasiraju linije nesvestice, halucinacije, deluzije, i ljubavna pisma koja promiču kroz materijal, *#aspellforfainting* slavi živu, sirovu neurozu bivanja performerom.

WaxFactory je grupa interdisciplinarnih umetnika koji istražuju mnogostrukost pozorišnih vizija. Kompanija se bavi originalnim radovima koje stvaraju njeni osnivači paralelno sa inovativnim adaptacijama literarnih i filmskih radova. Produkcije WaxFactory karakterišu nekonvencionalni narativni stilovi, vizuelna i fizička strogost, integrisana upotreba medija i tehnologije i site-specific rad.

www.waxfactory.org

[-----]

26. oktobar [nedelja]..... 17.30h
Bitef Teatar

[POLIGON. NEPODNOŠLJIVA LAKOĆA PARTICIPACIJE – BOJAN DJORDJEV, KATARINA POPOVIĆ, JANA JEVIĆ, SINIŠA ILIĆ, DUŠAN BROČIĆ, LJILJANA TASIĆ, MAJA MIRKOVIĆ, DRAGANA JOVOVIĆ]

Poligon je materijalni scenario za izvedbu i aktivni izvedbeni društveni prostor. On proširuje konvencionalno shvaćen pojam scene i postavlja pitanja o participaciji u savremenoj umetnosti i sadašnjem društveno-političkom trenutku.

Krećući se kroz prostor zgrade Bitef Teatra, a prateći uputstva, publika, koja je u istom trenutku i izvođač, nailazi na niz vizuelnih zvučnih, arhitektonskih i konceptualnih izazova i zadataka koji uslovljavaju njen boravak u prostoru i određuju trajanje predstave.

Projekat je nastao u okviru platform [Nomad Dance Academy](#) i programa Performance Situation Room / [Life Long Burning](#).

[-----]

26. oktobar [nedelja]..... 21h
Magacin u Kraljevića Marka

[A TALK – JOLIKA SUDERMANN & ALMA SÖDERBERG]

Šta je melodija ljubavne priče? Koji se ritam stvara kada sumnjamo u ili ispravljamo jedan drugog? Da li plešemo drugačije kada pričamo o ček-listi ili govorimo jedan drugom tajne? Šta tišina kaže : momenat između reči?

Pričamo svaki dan, o ovom i onom.

Ponekad da bismo komunicirali nešto što se čini važnim za nas; ponekad samo da bismo utonuli u zvuk naših sopstvenih glasova.

U poslednje vreme, vrlo smo pažljivo posmatrale i slušale konverzacije – naše i drugih ljudi. Naišle smo na melodiju, gestove i ritam. Sve smo više uverene da, kada se sretnemo da pričamo, mi se zapravo sretnemo da pevamo i plešemo jedna drugoj, da uđemo u razigranu igru kompozicije jezika. Zumiramo u muziku i ples i izvlačimo pogreške, mnoge pukotine koje nastaju kada govorimo. Sve ono što je deo jezika, a što nećete naći u rečniku, privlači našu pažnju.

Sudermann i Söderberg slave jezik sa dečijim zadovoljstvom, konstantno oscilirajući između sensibilitnosti i stvaranja smisla.

Alma Söderberg radi kao koreografkinja, izvođačica i izvođačica-muzičarka nakon studija flamenka, savremenog plesa i koreografije. Diplomirala je na SNDU, na Akademiji umetnosti u Amsterdamu 2010. godine. Alma pravi predstave u kojima su zvuk, pokret i govor jednako važni, a u njenoj eklektičnoj praksi, ona konstantno iznova otkriva

koliko su ova tri faktora isprepletana. Iza sebe ima 3 solo predstave: *Entertainment*, *Cosas* i *TRAVAIL*.

Jolika Suderman je frilens pozorišna umetnica koja se školovala u oblastima plesa i ekologije. Ples je studirala u Hamburgu i diplomirala je na smeru Pantomima u amsterdamskoj *Hogeschool voor de*

Kunsten 2010. godine. Jolika živi u Berlinu, a saraduje sa pozorištem *Hetveem* u Amsterdamu,

[-----]

Kondenz Festival je ove godine proširen programom Kritičke prakse (Made in Yu) [Critical Practice \(Made in YU\)](#). To je platforma usmerena prema jačanju diskurzivnih promišljanja o savremenim izvođačkim umetnostima i njihovom prodoru do šire publike. Program je organizovan u saradnji Stanice, Nomad Dance Academy i Life Long Burning.

[-----]

Stanica i tim projekta [Temporaries](#) predstaviće foto izložbu koja će omogućiti prisustvo *Temporaries* umetnika na Kondenzu 2014. dok su oni istovremeno fizički razasuti po Evropi gde studiraju, rade i žive. Izložba problematizuje i ironično naglašava odsustvo aktera scene na jednom od retkih programa kojima se njihov rad promoviše i podržava u Srbiji.

KONDENZ podržavaju Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije, Gete Institut Beograd, Ambasada Švajcarske u Beogradu, Identity Move! Projekat i Bitef Teatar .